

DE ALMO
DVCE HUNGARIAE,
DEQVE DVCIBVS HUNGARORVM IN VNIVERSVM.

Qui in Hungariae in se ipsam diuisae tempora incidit, *Almum* Ducem, e Seculi XII. primordiis, per hanc scriptionis opportunitatem ab obliuione vindicare institui. Insignis Hungaricae Historiae, ob adsertam ea aetate regno Croatiam; ob Henrici V. Imperatoris expeditionem in Hungaros; ob Ducis Hungariae, regnante rege, dignitatem, periodus: quam tamen, et dissensus Scriptorum domesticorum, et mendacia minime necessaria aequalium Germaniae, tenebris inuoluerunt, e quibus difficulter elucteris.

Patrem habuit *Almus Geysam I.* (Hungaricum *Victoris* nomen est, *Gyözö*,) quem *Magnum regem* Hungari dixerunt, (*Thuroc.* II. 55.) propterea sine dubio, quod regnum sibi, nil quidquam proficiente, etiam Henrici IV. Imp. ad finis auxiliis, Salomone, fortitudine et prudentia adseruit. Matrem nemo adhuc Scriptorum detexit; nisi forte per coniecturas varii varie. Alii Zolomeri, Dalmatiae regis, filiam, Geysae coniugem dicunt, quae tamen Hungaris Geysae soror, Zolomeri coniux est, Helena. (*Thuroc.* II. 47.) Est qui scribat, (*Hundius Bayer. Stammreg.* P. I. p. 123.) Auentinum, fide Chronici cuiusdam veteris S. Emmerami Ratisbon. Henrici, Comitis Rietenburgici, filiam commemorare, quae illa aetate regi cuidam Hungariae nupserit, et post mariti obitum in Bauariam redierit. Sed nec Bonfinius, neque Auentinus, ea de re quidquam